

MỘT NGÀY CHO CỰU CHIẾN BINH VNCH

Viết bởi Nguyễn Linh Già Oregon
Thứ sáu, 11 Tháng 11 2011 08:07

Ba mươi sáu năm qua rồi, tôi nhớ những công việc mà chúng ta, đã có chừa một ngày chính thức vinh danh các Cựu Chiến Binh Việt Nam Cộng Hòa? Một ngày tưởng nhớ – một cách công thức, nhớ nhân dân Mỹ đến với những veterans của họ vào ngày 11/11 hàng năm – công nhân của những người đã chiến đấu, hy sinh mạng sống hay một phần thân thể, và sự tử tuất xa, đến báo về những mất mát quê hương và những bào bọc của sự xâm lăng điên cuồng bởi kẻ thù phòng thủ Bắc? Một ngày, nhân đó, để biểu lộ tình đoàn kết giữa quân và dân chúng ta, hun đúc chí quyết tâm, truy tìm giải pháp các thủ tục mai sau trang sự vụ của dân tộc và di sản tinh thần quý báu: lòng yêu chuộng hòa bình và tự do, và sự thật về cuộc chiến Việt Nam.

May thay, ta có các tưởng niệm đài chiến sĩ VNCH ở một số tiểu bang. Ta có những hội Cựu Quân Nhân để phụng dưỡng. Để biết, ta có ngày Quân Lực 19/6 – tưởng niệm Armed Forces Day 20/5 của Mỹ tôn vinh những quân nhân tử nạn đang phụng vụ trong môi trường binh chủng. Để với cựu chiến binh VNCH chúng ta, đã bắt buộc “giã tử vũ khí”, ngày Quân Lực VNCH, trong nguyên nghĩa, chỉ là kỷ niệm tưởng niệm thêm những người về một dĩ vãng oai hùng có di sản binh, có những quân hành và công bay rập rờn, có lòng hi vọng tri ân rờn vang của lãnh đạo thuở đầu của họ vào tay giải cứu. Là tiếng nói tưởng niệm thêm những cay cho một thời kỳ li tán oanh đã vĩnh viễn lìa xa. Những làm sao nói lên hết sự bất công thiệt thòi của những người, trên một trang sự khác, bị những người, một sự mất mát chi phí phi công súng và trở thành cựu chiến binh tử nạn ngoài, cũng như trên các nỗ lực tưởng niệm Việt Nam, đó mới là điều làm ray rứt lòng ta. Phải có một ngày dành riêng cho họ – những người bị gãy cánh còn mãi luyến nhớ trời xanh và giải cứu những người chừa thừa.

Ba mươi sáu năm qua rồi, VNCH đã bị xóa tên. Những danh tướng của quân đội vẫn còn tồn tại ngát. Sự hy sinh của các anh hùng và quốc vong thân, các vị tướng lĩnh và quân nhân đã tử nạn từ ngày 30/4, các thủ tướng phi binh sống vượt vượt trên hệ thống quê hương, các chiến sĩ lưu lạc khắp nơi, vẫn lưu truy tìm sự xanh. Chiến công của quân nhân các cấp, các binh chủng vẫn sáng ngời. Chúng ta không thua trước kẻ thù. Chúng ta chỉ thua vì những thủ đoạn chính trị của những người lộng quyền.

MỘT NGÀY CHO CỰU CHIẾN BINH VNCH

Viết bởi Nguyễn Linh Già Oregon
Thứ sáu, 11 Tháng 11 2011 08:07

mà anh ở các vùng kinh tế mới, chợ trời, làng mới, hay còn kéo lê chuồng ngựa tàn trong các trại giam? Họ đau xót, không phải vì đã bị trói tay đũa thức ăn trong khi quyên tâm và vũ khí có thừa, không phải vì bị cầm tù, đày đọa, mà còn vì bị lãng quên, có khi coi thường –nhất là đối với các anh em mới đến – bởi chính đồng bào ruột thịt mà trước kia họ đã xả thân báo oanh. Nói chi lớp con cháu sinh ra, lớn lên thì người quốc không thể hiểu được tại sao chúng ta phải chấp nhận Cộng sản, và tiếp tục chấp nhận Cộng sản.

Chúng ta có Ngày Cựu Chiến Binh VNCH. Ngày D-Day, Veterans Day thì đây được dân Mỹ tổ chức trang trọng, rầm rộ làm tăng thêm niềm cô đơn, ê chề của các cựu chiến binh Việt Nam, ít được ai nhớ đến. Trên bình diện chính nghĩa, không có gì khác biệt giữa cuộc đổ bộ của quân Mỹ ở bãi biển Normandie và sự chiến đấu của họ ở Việt Nam và phần đóng góp xương máu không khác của quân lực VNCH: cùng chống kẻ xâm lược, gọi tên là bad guys, Hitler, hay Hồ Chí Minh. Có khác chăng là thành bại. Nhưng thành bại đâu luận anh hùng, nhất cử nhân đã nói. Trước họ ở Việt Nam, người ta đã có tình đồng nghĩa chiến tranh với chiến binh. Người ta chế quân đội VN kém cỏi, không được sự chấp nhận. Người ta xuyên tạc lịch sử, bóp méo sự thật, đổ bóng mình cho sự thật đen và đen u hàng. Họ chờ thì gian quá lâu đã xóa nhòa những đồng nghĩa cay, thì nhất trong họ những người lưu vong đang quên.

Nhưng tại sao phải quên? Tại sao có một cộng đồng mới –những cựu chiến binh Mỹ thì Việt Nam vẫn nhớ sau 30/4– vì hành đồng nghĩa chiến đấu đầy chính nghĩa của ta? Dù đi có nhìn ta thế nào, dù kẻ thù vẫn tiếp tục lên họng bôi nhọ, dù đồng nghĩa mình coi ta như một giai đoạn lịch sử, dù thân thể có nát với cây, thì hãy chấp nhận đồng nghĩa mới, hiền ngang, hãnh diện với quá khứ và sự minh bạch đã trao, hãy các cựu chiến binh VNCH mới yêu –những anh hùng của thời tao loạn, những người du hành đáng của Hai Bà Trưng, Trưng Nữ Vương, Nguyễn Trãi, Quang Trung, những người chúng tôi kính trọng với cách và danh dự, và mang nặng ân sâu. Dù những một nhà tan, mái đổ có bóng, thì hãy cứ làm như Đồng Nghĩa Dũng xưa kia, mài kiếm để trở thành:

*Anh hùng là bóng của người càng cay
.....
Thù trả chết xong để đã bắt
Giết mài bóng người bị t bao rày!
không bắt cuộc, vẫn tiếp tục chiến đấu.*

Lời này, trên một trận tuy nhiên mới: chiến đấu chấp nhận đồng nghĩa tài, áp bức thì Việt Nam. Chiến đấu cho

MỘT NGÀY CHO CỘNG CHIẾN BINH VNCH

Viết bởi Nguyễn Linh Già Oregon

Thứ sáu, 11 Tháng 11 2011 08:07

toàn dân Việt có tự do, nhân quyền, và một đời no ấm. Chỉ cần đấu cho các Cộng đồng người Việt trên khắp thế giới để được thoát khỏi cái bóng Nghịch quyét 36 lữ đoàn mà bọn Cộng Sản đang giăng ra và ráo riết thi hành.

Nguyễn Linh Già Oregon

Portland, 11/11/2011